

Notat til høring på

*Prop. 1 S (2020-2021) Statsbudsjettet 2021,
(kapitler fordelt til familie- og kulturkomiteen)*

Problematiske formuleringer i retning sterkere statlig styring av likestillingssettene

Ang. Kap. 351 Likestilling og ikke-diskriminering, Post 73 Likestillingssettene

Det er av stor betydning for Norge at det finnes profesjonelle og langsiktige likestillingsmiljøer, både i og utenfor forvaltningen. Reform - ressursseter for menn utgjør sammen med de tre andre likestillingssettene (KUN, Likestillingssettet og Sett for likestilling) landets viktigste sivilsamfunnsmiljøer for et vedvarende og kompetent arbeid med en bedret likestilling. Settene har dels ulike og utfyllende kompetanse. For Reform del gjelder at vi er landets eneste kompetansemiljø med et særlig fokus på gutter og menns likestillingsutfordringer. Til sammen utgjør settene høykompetente kunnskapsmiljøer regionalt, nasjonalt, nordisk og internasjonalt.

Som uavhengige likestillingssettene har det hittil vært en tverrpolitisk enighet om at vi både skal være samarbeidsaktører for myndighetene, men også nødvendige korrektiver til statens politikktutforming. Vi skal rett og slett spille en annen rolle enn forvaltningen, direktorater og embetsverk. Dette gjør oss også langt mer interessante for en rekke samarbeidsaktører i inn- og utland.

Denne gode og viktige rollefordelingen kan nå synes utfordret. I proposisjonen skriver regjeringen blant annet, under avsnittet "Likestillingssettene":

"Bufdir jobber i 2020, i dialog med settene, med å utvikle et eget samfunnsmandat til settene, som skal gjelde fra 2021. Dette vil gi en felles, overordnet retning for settenes arbeid, legge til rette for bedre utnyttelse av ressurser og kunne bidra til at settene blir enda tydeligere aktører på feltet."

Reform - ressursseter for menn er organisert som en ideell og politisk uavhengig stiftelse, basert på frivilligheten. Vi mottar hvert år en grunnbevilgning fra staten, som gir oss om lag halvparten av våre årlige inntekter. Øvrige inntekter henter vi fra en rekke andre kilder. Vi organiserer vår virksomhet først og fremst i henhold til stiftelsens vedtekter. Styret vedtar en strategisk plan som virksomheten følger, og det vedtas årlige handlingsplaner. I tillegg til dette mottar vi et tildelingsbrev fra myndighetene, knyttet til grunnbevilgningen, som kanaliseres gjennom Bufdir. Om dette avholdes det to årlige dialogmøter med Bufdir.

Formuleringen i proposisjonen indikerer en sterkere statlig styring av settenes virksomhet. Det antydes videre at vi i dag ikke utnytter ressursene vi forvalter på en tilfredsstillende måte. Det siste er høyst overraskende for oss, og ikke i tråd med hva som har vært formidlet til oss tidligere. Vi har tvert om oppfattet det slik at arbeidet vi utfører anses som verdifullt, og at den offentlige grunnbevilgningen avstedkommer mye verdifull aktivitet på likestillingsområdet.

I interne dokumenter fra Bufdir aksentueres den statlige styringsiveren i disse dager ytterligere. I direktoratets forslag til samfunnsmandat for 2021, slik dette er presentert oss på høstens dialogmøte, heter det blant annet dette:

«Sentrene skal være pådriver for og iverksetter av statlig politikk på likestillingsområdet».

Formuleringer som dette utfordrer likestillingssentrenes uavhengighet. Vi er ikke, og skal ikke være en del av det statlige virkemiddelapparatet. Stortingets flertall avviste så sent som 2013 et forslag om å innlemme sentrene i direktoratstrukturen. Vi oppfatter de nye signalene som et de facto forsøk på en omkamp om dette.

På dette grunnlaget bekymrer formuleringene i proposisjonen oss. Vi ønsker å utdype vårt syn for komiteen.

Oslo, 15. oktober 2020

Are Saastad /s/
daglig leder

Kristin Mile /s/
styreleder